

[Lyshølt Hansen.]

skære ned på bevillingerne til uddannelsesskolerne for ikke-faglærte. Der er i de senere år sket en glædelig udvikling i uddannelsen af ikke-faglærte arbejdere: nye specialarbejderskoler er oprettet, andre er under modernisering, og tilslutningen til denne vigtige uddannelse er stadig stigende. Alligevel er vi endnu ikke i stand til at dække det vældige behov, som findes på området. Vi har over 600.000 ikke-faglærte arbejdere her i landet, og den tekniske udvikling går så stærkt, at vi må have stadig flere specialarbejderskoler oprettet og stadig flere arbejdere uddannet. Det er for mig at se simpelt hen en af de vigtigste uddannelser, vi har, fordi den øger produktiviteten og dermed mulighederne for en fortsat velstandsudvikling. Vi finder derfor, at det er det dårligst tænkelige område at spare på. Det er ikke klog politik, og vi vil gå imod disse nedskæringsforslag.

For at gå til den modsatte ende af uddannelsesstigen, de højere uddannelser på læreanstalterne, må vi også anse det for ufornuftigt og en økonomisk urimelig disposition at foretage de foreslåede nedskæringer i anskaffelse af apparatur m. m., og derfor vil vi stemme imod disse forslag.

Helt uforståeligt forekommer nedskæringen af fribefordringen af skoleelever os. Ja, såvel undervisningsministeren som ministeren for offentlige arbejder har endog meddelt os, at den totale ophævelse af den ret, skolebørn har haft længere tilbage end vor egen tid i barneskolen til at få en feriebillet, tænkes ophævet for tid og evighed. Nu er heldigvis den fremtid, den nuværende regering kan disponere over, maksimalt 3½ år, og det kan jo være, der kommer lidt andre boller på suppen til den tid. (*Finansministeren* [Poul Møller]: Så har vi råd til det igen!). Det tror jeg; jeg tror, vi har råd allerede i dag, hr. finansminister. Jeg skal sige lidt nærmere om råd og ikke råd i den forbindelse om et øjeblik.

Ophævelsen af skolebørnenes gratis sommerferierejser har imidlertid givet anledning til et så voldsomt røre og for mit og vel også for andre medlemmers vedkommende til mange henvendelser, at jeg må bede undervisningsministeren i dag give en redegørelse for, hvad der bliver tilbage af gratis rejsemuligheder for skolebørn, så at både de, der

arrangerer skolebørns individuelle ferierejser til ferieværter, og de mange organisationer, spejdere, KFUM, sportsforeninger, DUI osv., der hidtil for mindre grupper, grupper på 10-15 stykker, har arrangeret sommerture til tilsvarende foreninger i andre landsdele, hvor børnene har rejst på deres skolebillet, kan vide, hvordan de skal forholde sig. De må have klarhed over det, og jeg mener, de må have den besked af undervisningsministeren i dag, så de ved, hvordan de skal forholde sig, så de kan lægge deres arrangementer for den kommende sommer til rette. Mange har jo lagt dem til rette allerede et år tilbage, og vi må også vide, om de nu skal gå i vasken.

I øvrigt finder jeg anledning til at sige, at det jo ikke er nogen reel besparelse, der foreslås. Mig bekendt arrangeres der ikke længere særlige tog for børn, der rejser på sommerferie. Jeg må tilføje, at jeg finder det yderst mærkeligt, at ministeren for offentlige arbejder i vort samråd fandt det fuldkommen umuligt her ved tredje behandling at stille forslag om den nedgang i DSBs indtægter, der naturligvis må være, modsvarende den besparelse, der er på undervisningsministeriets konto. Ministeren kunne oplyse, at af de 11 mill. kr. gik godt 100.000 kr. til private foretagender, og derfor forventer jeg, at ministeren i dag oplyser, hvor meget der bliver af indtægtsnedgang på DSBs regnskab. Når jeg er interesseret i det, er det, fordi jeg synes, vi må vide, hvordan denne transaktion i virkeligheden er finanspolitisk, hvor meget der er reel besparelse, og hvad der kun er et spørgsmål om at flytte beløb fra én konto på statsregnskabet til en anden. Jeg er bange for, at en meget stor del af det netop kun er et spørgsmål om kontering, og så er det så meget mere urimeligt at ændre en ordning, der til glæde for mange mennesker har været gældende i så mange år. Vi vil altså stemme imod dette nedskæringsforslag.

Det vil vi også med hensyn til nedskæringerne på S-banerne og tunnelbanerne. For S-banernes vedkommende er der nu gennemført arbejder for 35,8 mill. kr., på hvilke samfundet lider betydelige rentetab for hvert år, deres ibrugtagen udskydes, men udskydelsen har også andre ulemper end rentetabet. Lad mig som eksempel nævne Køge Bugt-området, hvor udsættel-